

Jylland, tror han, han er i Udlandet. Det var en meget spøgefuld Bemærkning, men jeg vil sige til det ærede Medlem, at han vil sikkert ogsaa kunne købe hollandske Blomsterløg paa Frederiksberg og ægte Svejterost paa Lolland. Det er der sikkert ikke det fjerneste i Vejen for. Men det forandrer ikke Sagen. Det ærede Medlem havde jo ogsaa været i Randers, forinden han holdt sin berømt Tale, men deraf følger jo heller ikke, at han derved var blevet Jyde. Saa lad Spørgsmaalet om Raceforbedring sig nu en Gang ikke løse. Med Hensyn til de meget omtalte Søjlegange siger det ærede Medlem Sp. 992: „Man skulde have noget lignende som de Læskure, man har i enhver Landsbyskole; man kunde dog ikke anbringe saadanne Læskure her.“ Jeg ved ikke, om dette med Landsbyskolerne nu var det mest nedværdigende, som det ærede Medlem i Øjeblikket kunde hitte paa, men i saa Fald vil jeg sige til det ærede Medlem, at vi har ved Siden af denne Statsskole liggende en saa godt som ny Kommuneskole, og der har man det ordnet med de Skure paa den mest pyntelige Maade, saa det behøver man ikke at gaa ud til Landsbyskolerne for at finde. I øvrigt, siger det ærede Medlem, er Summen jo ganske underordnet, det drejer sig om noget over 50 000 Kr. Ja, det er Smaapenge, noget over 50 000 Kr., til at arrangere saadanne smukke Læskure for. Det regner det ærede Medlem for intet. Jeg vil nok spørge, om der er mange i denne Sal, der tror, at det ærede Medlem Hr. Pitzner havde nævnt dette Tal med en saa flot Gestus, hvis der havde været Tale om en Kommuneskole, hvis der havde været Tale om et socialdemokratisk Byraad, der havde tilladt sig saadanne Flotheder. Nej, mon ikke Grunden skulde være den, at her drejede det sig ikke om en Kommuneskole, men om en Skole fortrinsvis for Overklassens Børn?

Saa har det ikke noget at sige med en halv eller hel Million, saa synes det ærede Medlem, at alle disse Penge er godt anvendt. Det ærede Medlem siger videre paa Sp. 992 om mig: „Det ærede Medlem var meget indigneret over de kostbare Gesimser, som ethvert Medlem i denne Sal vilde være glad ved at have i sin Dagligstue. Ja, der er Gesimser; de har kostet 618 Kr. 75 Ø. Der kunde maaske været sparet noget, de kunde helt være sparet, men det er ikke noget at være saa indigneret over.“ Hvorfor nævner det ærede Medlem nu ikke, at det, der er Tale om, er Gesimser i Drengenes Cyklekælder? Hvorfor undgaar han det

omhyggeligt? Jo, for ellers var det jo ikke blevet saa morsomt. Saa var der slet ikke blevet noget ved at nævne disse Ting. Jeg synes, at disse 600 Kr. til Gesimser fuldkommen kunde have været sparet. Men i øvrigt vil jeg sige, at jeg nævnte ikke Tilfældet med Gesimsen i Cyklekælder og ikke heller Spørgsmaalet om Tegneskuret for dermed at sige, at man havde været ved at ruinere Statskassen. Jeg nævnte dem som to Eksempler, som jeg kunde supplere med mange, mange andre. Som Eksempler paa, hvad der var skaaret ned, som man siger, af den nuværende Undervisningsminister, nævnte jeg ogsaa kun de to Poster: de haandsmedede Laase til samtlige Bygninger og Terrazzogulvene i Kælderen. Jeg mener i og for sig ikke, at disse Tinger noget, hvorover man behøver, at falde bagover, men jeg sagde udtrykkelig, at det var Eksempler, som der kunde nævnes mange af, og saa er det først, at Spørgsmaalet bliver mere alvorligt.

Dernæst siger det ærede Medlem — ligeledes Sp. 992 —: „Endvidere omtalte det ærede Medlem, at der var bygget Tegnekontorer, nogle Skure, som havde kostet 17 000 Kr.“ Hvorfor siger nu det ærede Medlem *nogle* Skure? Han ved jo godt, at det kun er eet Skur, det drejer sig om. Jeg indrømmer, at det ser flottere ud at sige nogle Skure, men lad os holde os til de faktiske Forhold, det finder jeg er rigtigst. Det er altsaa ikke nogle Skure, men eet Brædeskur. Det ærede Medlem bebrejdede mig, at jeg nævnte disse Tal paa en saadan Maade, at man maatte tro; det var de rigtige, men det viste sig, at de var falske. Mindre kunde ikke gøre det. Jeg sagde allerede den Dag udtrykkelig — Sp. 484 —, efter at jeg havde nævnt disse Tal: „Alle disse Tal nævner jeg foreløbig med Forbehold, idet jeg, som sagt, — *som sagt* —, beder Undervisningsministeren om at fremkomme med en Redegørelse, for at man kan faa Rede paa, hvor meget eller lidt det drejer sig om.“ Men naturligvis, den lille Historie med falske Tal skulde anvendes. Det gik da selvfølgelig ogsaa rundt i den konservative Presse og fandt ogsaa sin flotte Plads i det lille konservative Ekko vi har i Randers, at jeg her havde staaet og bevidst nævnt falske Tal. Det ærede Medlem skulde imidlertid selv have taget det samme Forbehold, da han nævnte Tallet vedrørende dette Skur. Hvis han havde gjort det, saa havde han staaet lige saa godt, som jeg staaar nu. Men det gjorde han ikke, han paastod, at dette Skur havde kostet 11 712 Kr. og 50 Ø. — det er meget nøjagtige Tal,